DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

4. april 2000 *

I sag C-465/98,

angående en anmodning, som Oberlandesgericht Köln (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln eV

mod

Adolf Darbo AG,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT 1979 L 33, s. 1),

* Processprog: tysk.

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, L. Sevón, og dommerne P. Jann og M. Wathelet (refererende dommer),

generaladvokat: P. Léger
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln eV ved advokat W. Berg, Köln

— Adolf Darbo AG ved advokat K. Bauer, Köln

— den østrigske regering ved gesandt C. Stix-Hackl, Forbundsudenrigsministeriet, som befuldmægtiget

— den finske regering ved afdelingschef, ambassadør H. Rotkirch, Juridisk Tjeneste, og juridisk konsulent T. Pynnä, begge Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved C. Schmidt, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og M. Shotter, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 24. november 1999 er afgivet mundtlige indlæg af Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln eV ved advokaterne W. Berg og J. Ristelhuber, Köln, af Adolf Darbo AG ved advokaterne K. Bauer og D. Gorny, Köln, af den franske regering ved fuldmægtig R. Loosli-Surrans, Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, af den finske regering ved T. Pynnä og af Kommissionen ved C. Schmidt,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 20. januar 2000,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 2. december 1998, indgået til Domstolen den 18. december 1998, har Oberlandesgericht Köln i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december

1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT 1979 L 33, s. 1, herefter »direktivet«).

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag anlagt af Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln eV (en forening til bekæmpelse af illoyal konkurrence, herefter »Verein«) mod Adolf Darbo AG (herefter »Darbo«) om mærkning af og præsentationsmåder for en jordbærmarmelade, som dette selskab sælger i Tyskland.

Fællesskabsbestemmelserne

3 Direktivets artikel 2, stk. 1, bestemmer følgende:

»Mærkningen og dennes nærmere udformning må ikke:

a) være af en sådan art, at den vildleder køberen, især:

i) med hensyn til levnedsmidlets beskaffenhed, og især dets art, identitet, egenskaber, sammensætning, mængde, holdbarhed, oprindelsessted eller det sted, hvor levnedsmidlet kommer fra, fremstillings- eller frembringelsesmåde

ii) ved at tillægge det pågældende levnedsmiddel virkninger eller egenskaber, som det ikke har

iii) ved at give denne indtryk af, at det pågældende levnedsmiddel har særlige egenskaber, når alle lignende levnedsmidler har samme egenskaber

...«

4 I direktivets artikel 3, stk. 1, hedder det:

»Mærkning af levnedsmidler skal på de betingelser og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i artikel 4-14, kun omfatte følgende obligatoriske oplysninger:

1) varebetegnelse

2) ingrediensliste

...«

5 Ifølge direktivets artikel 6, stk. 4, litra a), forstås ved ingrediens »ethvert stof, herunder tilsætningsstoffer, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af et levnedsmiddel, og som stadig forefindes i færdigvaren, eventuelt i ændret form«. I stk. 5, litra a), i denne bestemmelse hedder det nærmere:

»Ingredienslisten består i en opregning af samtlige ingredienser i levnedsmidlet efter aftagende vægt henført til fremstillingstidspunktet. Den indledes af en passende angivelse, hvori indgår ordet 'ingredienser'.«

6 Direktivets artikel 15 bestemmer følgende:

»1. Medlemsstaterne kan ikke ved anvendelse af ikke-harmoniserede nationale bestemmelser, som opstiller regler for mærkning af og præsentationsmåde for bestemte levnedsmidler eller levnedsmidler i almindelighed, forbyde handel med levnedsmidler, som er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i dette direktiv.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på ikke-harmoniserede nationale bestemmelser, der er begrundet i hensyn til:

— beskyttelse af den offentlige sundhed

— bekæmpelse af bedrageri, under forudsætning af at disse bestemmelser ikke vil kunne hæmme anvendelsen af de definitioner og regler, der er fastsat i dette direktiv

...«

De nationale bestemmelser

7 Artikel 17 i Lebensmittel- und Bedarfsgegenständegesetz (den tyske lov om levnedsmidler og almindelige forbrugsgoder, herefter »LMBG«) indeholder bestemmelser, der skal beskytte forbrugeren mod risikoen for vildledning. Det hedder således i bestemmelsens stk. 1:

»Det er forbudt

...

4. ved salg af levnedsmidler, der indeholder tilsætningsstoffer eller rester af stoffer, som er tilladt i henhold til § 14 [plantebeskyttelsesmidler, kunstgødning og pesticider] og 15 [foderstoffer, der indeholder stoffer med farmakologisk virkning]... at anvende betegnelser eller andre angivelser, der tyder på, at de er naturlige, naturrene ('naturrein') eller frie for rester eller skadelige stoffer

5. at sælge levnedsmidler i erhvervsøjemed under en vildledende betegnelse eller angivelse eller ved en vildledende præsentationsmåde eller generelt eller i enkelte tilfælde at reklamere for levnedsmidler ved hjælp af vildledende forklaringer eller andre udsagn. Der foreligger navnlig en vildledning

a) når levnedsmidler tillægges virkninger, som de ikke har ifølge videnskaben, eller som ikke er tilstrækkeligt videnskabeligt dokumenteret

b) når der anvendes betegnelser, angivelser, præsentationsmåder, forklaringer eller andre udsagn om levnedsmidlets herkomst, mængde, vægt, dato for fremstillingen, emballage, holdbarhed eller andre forhold, som er bestemmende for vurderingen af levnedsmidlernes kvalitet, såfremt disse er egnet til at virke vildledende

...«

8 LMBG's § 47a bestemmer følgende:

»... de af denne lov omfattede produkter, som er lovligt fremstillet og bragt i omsætning i en anden af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater ... kan indføres og bringes i omsætning i Tyskland, selv om de ikke opfylder forskrifterne

i levnedsmiddellovgivningen i Forbundsrepublikken Tyskland. Første punktum gælder ikke for produkter, som

1. ikke overholder forbuddene i § 8, 24 eller 30, eller

2. ikke overholder retsforskrifter, der er fastsat til beskyttelse af sundheden, for så vidt det ikke ved en af Forbundsministeriet truffet generel beslutning er bekendtgjort i Bundesanzeiger, at produkterne kan sælges i Forbundsrepublikken Tyskland«.

9 I Østrig er det fastsat i Österreichisches Lebensmittelbuch, tredje udgave, kapitel B 5, der bærer overskriften »Marmelade og andre produkter fremstillet af frugter«, hvilke betingelser der gælder for salg af »marmelade ekstra« under betegnelsen »naturrein«. I disse regler hedder det:

»Når marmelade ekstra og let marmelade i stedet for af levnedsmiddelsyrer og disses salte udelukkende fremstilles under anvendelse af frisk eller fysisk konserveret citronsaft (citronsaftkoncentrat) og uden dextrinmaltose, kan det forsynes med betegnelsen 'naturrein'. Uanset pakningens størrelse bliver disse produkter ikke kemisk konserveret.«

Hovedsagen

10 Darbo fremstiller i Østrig, hvor selskabet har hjemsted, en jordbærmarmelade, som det både i denne medlemsstat og i Tyskland sælger under mærket »d'arbo naturrein« og den nærmere betegnelse »Garten Erdbeer« (havejordbær).

11 Etiketten på marmeladeemballagen indeholder følgende angivelser:

»Familien Darbo begyndte at fremstille marmelade i 1879. Også i dag fremstilles Darbo marmelade efter en nedarvet tyrolsk opskrift. Den fremstilles under forsigtig opvarmning og omrøring. Herved bevares værdifulde vitaminer og den naturlige frugtaroma.

Garten Erdbeer

Marmelade ekstra

Fremstillet af mindst 50 g frugter pr. 100 g. Sukkerindhold i alt 60 g pr. 100 g. Opbevares køligt efter åbning. Ingredienser: jordbær, sukker, koncentreret citronsaft, geleringsmidlet pektin.«

12 Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at geleringsmidlet pektin, som marmeladen indeholder, består af »en ekstrakt af fortyndede syrer, der hovedsagelig hidrører fra den indvendige del af citrusfrugtskaller, frugtrester eller sukkerroesnitter«.

13 Det fremhæves endvidere i forelæggelseskendelsen, at marmeladen efter analyser foretaget i Tyskland også — i form af spor eller rester — indeholder følgende stoffer: < 0,01 mg/kg bly, 0,008 mg/kg cadmium samt 0,016 mg/kg procymidon (pesticid) og 0,005 mg/kg vinclozolin (pesticid).

14 Verein har — først for Landgericht Köln, som ikke tog påstanden til følge, og dernæst for den forelæggende ret som appelinstans — nedlagt påstand om, at det forbydes Darbo at anvende betegnelsen »naturrein« for d'arbo marmelade, fordi den af tre grunde er i modstrid med LMBG's § 17, stk. 1, nr. 4 og 5. For det første er geleringsmidlet pektin et tilsætningsstof som omhandlet i nr. 4, som forbrugeren ikke forventer at finde i marmeladen på grund af angivelsen »naturrein«, dernæst kan denne angivelse vildlede forbrugeren, idet luften og jorden er forurenet på det sted, frugten i marmeladen hidrører fra, og endelig kan levnedsmidlet ikke betegnes som »naturrein«, når der heri findes rester af bly, cadmium og pesticider.

15 Darbo har for den forelæggende ret bestridt, at angivelsen »naturrein« er vildledende, idet forbrugeren i betragtning af jord- og luftforurening må forvente, at der findes giftige stoffer i levnedsmidler, og må vide, at det er umuligt at fremstille marmelade uden geleringsmiddel; pektin er et velkendt geleringsmiddel. Desuden har sagsøgte i hovedsagen gjort gældende, at selskabet må kunne sælge

sin marmelade i Tyskland i medfør af LMBG's § 47a, stk. 1, og EF-traktatens artikel 30 og 36 (efter ændring nu artikel 28 EF og 30 EF), eftersom dette levnedsmiddel lovligt fremstilles og sælges i Østrig under mærket »d'arbo naturrein«.

16 Da Oberlandesgericht Köln er i tvivl om rækkevidden af direktivets artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), har retten besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er det i strid med bestemmelsen i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i direktivet om mærkning, hvis en marmelade, der er fremstillet i et medlemsland (Østrig), og som dér og i et andet medlemsland (Forbundsrepublikken Tyskland) sælges under angivelsen 'naturrein', indeholder geleringsmidlet pektin og < 0,01 mg/kg bly (AAS), 0,008 mg/kg cadmium (AAS) samt pesticider, nemlig 0,016 mg/kg procymidon og 0,005 mg/kg vinclozolin?«

Det præjudicielle spørgsmål

17 Med dette spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om direktivets artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), er til hinder for, at angivelsen »naturrein« bruges til at betegne en jordbærmarmelade, som indeholder geleringsmidlet pektin samt spor eller rester af bly, cadmium og pesticider i

følgende mængder: 0,01 mg/kg bly, 0,008 mg/kg cadmium, 0,016 mg/kg procymidon og 0,005 mg/kg vinclozolin.

Darbo's begæring om omformulering af spørgsmålet

18 Darbo har gjort gældende, at den forelæggende rets spørgsmål er upræcist, og at retten burde have spurgt Domstolen om, hvorvidt LMBG's § 17, stk. 1, nr. 4, er en foranstaltning med tilsvarende virkning i den forstand, hvori udtrykket anvendes i traktatens artikel 30, fordi denne nationale bestemmelse gør det muligt at forbyde afsætning i Tyskland af et levnedsmiddel, som lovligt sælges i Østrig under betegnelsen »naturrein«.

19 I denne forbindelse er det tilstrækkeligt at bemærke, at det efter fast praksis udelukkende tilkommer de nationale retsinstanser, som en tvist er indbragt for, og som har ansvaret for den retslige afgørelse, som skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at de kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, de forelægger Domstolen (jf. bl.a. dom af 16.7.1998, sag C-264/96, ICI, Sml. I, s. 4695, præmis 15, og af 21.1.1999, forenede sager C-215/96 og C-216/96, Bagnasco m.fl., Sml. I, s. 135, præmis 20). Følgelig kan Darbo's begæring om, at det forelagte spørgsmål omformuleres som angivet af selskabet, ikke tages til følge.

Realiteten

20 Som Domstolen flere gange har fastslået vedrørende tilsvarende bestemmelser som direktivets artikel 2, stk. 1, litra a), der har til formål at undgå vildledning af

forbrugerne, og som er indeholdt i en række retsakter i den afledte ret af almengyldig karakter eller gældende for en bestemt sektor, tilkommer det den nationale ret at vurdere, om en betegnelse, et varemærke eller en reklameangivelse er vildledende, idet der skal tages hensyn til den formodede forventning hos en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger (jf. bl.a. dom af 28.1.1999, sag C-303/97, Sektkellerei Kessler, Sml. I, s. 513, præmis 36).

21 Selv om det derfor efter dette kriterium tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om brugen af angivelsen »naturrein« kan vildlede forbrugeren med hensyn til dette levnedsmiddels beskaffenhed i betragtning af, at der findes giftige stoffer i d'arbo marmeladen, er Domstolen i besiddelse af de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan fremføre følgende betragtninger over hvert af de stoffer, der er nævnt i det præjudicielle spørgsmål.

22 For det første er det med hensyn til pektin tilstrækkeligt at konstatere, at det på etiketten på emballagen er angivet, at det findes i d'arbo marmeladen, i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 2, og artikel 6, stk. 4, litra a), og stk. 5, litra a). Som Domstolen allerede har anerkendt (jf. dom af 26.10.1995, sag C-51/94, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 3599, præmis 34), må det antages, at de forbrugere, hvis valg af produkt afgøres af sammensætningen af det produkt, de har til hensigt at købe, først læser ingredienslisten, som ifølge direktivets artikel 6 skal være angivet på produktet. Under disse omstændigheder kan en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger ikke vildledes af angivelsen »naturrein« på etiketten, blot fordi levnedsmidlet indeholder geleringsmidlet pektin, som forskriftsmæssigt er angivet på listen over levnedsmidlets ingredienser (jf. i samme retning dom af 9.2.1999, sag C-383/97, Van der Laan, Sml. I, s. 731, præmis 37).

23 Som generaladvokaten har anført i punkt 29 i forslaget til afgørelse, og Kommissionen har anført, må det tilføjes, at pektin netop er blandt de stoffer, der

kan tilsættes marmelade ekstra i henhold til bestemmelserne i artikel 5, sammenholdt med bilag I, kapitel A, punkt 1, og bilag III, kapitel B, i Rådets direktiv 79/693/EØF af 24. juli 1979 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om marmelade og frugtgelé samt kastanjecreme (EFT L 205, s. 5), som ændret ved Rådets direktiv 88/593/EØF af 18. november 1988 (EFT L 318, s. 44), samt bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, sammenholdt med bilag I og II i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/2/EF af 20. februar 1995 om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer (EFT L 61, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 98/72/EF af 15. oktober 1998 (EFT L 295, s. 18).

24 For det andet må det — som Kommissionen har anført — med hensyn til forekomsten af rester af bly, cadmium og pesticider i d'arbo marmeladen konstateres, at disse rester ikke er ingredienser i levnedsmidlet i den forstand, hvori udtrykket anvendes i direktivets artikel 6, stk. 4, litra a), og at de ikke findes på listen over de obligatoriske oplysninger, der er opregnet i direktivets artikel 3, stk. 1.

25 Selv om det ikke er bestemt i direktivet, at de nævnte stoffer skal nævnes på marmeladeemballagen, må det dog undersøges, om angivelsen »naturrein« på etiketten — i betragtning af forekomsten af disse stoffer i de mængder, der er angivet i forelæggelseskendelsen — kan vildlede en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger med hensyn til levnedsmidlets beskaffenhed i den forstand, hvori udtrykket anvendes i direktivets artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i).

26 Ifølge Verein og den finske regering kan brugen af angivelsen »naturrein« give forbrugeren det indtryk, at d'arbo marmelade er et rent naturprodukt uden urenheder eller fremmede stoffer. Den blotte forekomst af rester af bly, cadmium og pesticider svækker — uanset mængden af disse stoffer i levnedsmidlet —

denne angivelse, som derfor kan vildlede forbrugeren med hensyn til marmeladens beskaffenhed.

27 Dette kan ikke tiltrædes. Det er et faktum, at der er bly og cadmium i det omgivende miljø, navnlig på grund af luftforureningen og forureningen af vandmiljøet, som det også fremgår af en række fællesskabstekster, som generaladvokaten har nævnt i punkt 65 i forslaget til afgørelse. Eftersom frugter i haver dyrkes i dette miljø, er det uundgåeligt, at de udsættes for de forurenende stoffer, der findes der.

28 Under disse omstændigheder, og selv om forbrugerne i visse tilfælde kan være uvidende herom og derfor blive vildledt, er denne risiko minimal, hvorfor den ikke kan begrunde en hindring for de frie varebevægelser (jf. i samme retning dom af 13.12.1990, sag C-238/89, Pall, Sml. I, s. 4827, præmis 19, af 6.7.1995, sag C-470/93, Mars, Sml. I, s. 1923, præmis 19, og dommen i sagen Kommissionen mod Tyskland, præmis 34).

29 For det tredje gør det samme sig gældende med hensyn til forekomsten af spor eller rester af pesticider i d'arbo marmeladen. Som generaladvokaten har anført i punkt 70 i forslaget til afgørelse, er brugen af pesticider, selv for privatpersoner, et af de mest almindelige midler til at bekæmpe organismer, der er skadelige for vegetabilske produkter og landbrugsprodukter. Derfor udelukker den omstændighed, at havejordbær dyrkes »på naturlig måde«, i hvert fald ikke, at der forekommer rester af pesticider på jordbærrene.

30 Endelig må det undersøges, om de mængder af rester af bly, cadmium og pesticider, der er målt i d'arbo marmeladen, bevirker, at forekomsten af disse

stoffer er uforenelig med angivelsen »naturrein« på etiketten. En sådan angivelse kunne nemlig være egnet til at vildlede forbrugeren, hvis levnedsmidlet indeholdt en betydelig mængde rester af giftige eller forurenende stoffer, selv uden at der var en risiko for forbrugernes sundhed.

31 Det fremgår af undersøgelser foretaget såvel på internationalt plan som på fællesskabsplan, som Kommissionen har forelagt Domstolen, og som hverken parterne i hovedsagen eller de medlemsstater, der har afgivet indlæg, har anfægtet, at de rester af bly og cadmium, som er blevet målt i d'arbo marmeladen, forekommer i denne marmelade i mængder, der er meget lavere end de maksimalgrænseværdier, der er tilladt i alle medlemsstaternes forskrifter. Det fremgår således af en sammenlignende undersøgelse af disse, som er foretaget af Generaldirektoratet »Industri« i Kommissionen, at den tyske lovgivning i de fleste frugter tolererer en værdi på 0,5 mg/kg bly og en værdi på 0,2 mg/kg cadmium. Ifølge den forelæggende ret indeholder d'arbo marmeladen rester, der svarer til 0,01 mg/kg bly og 0,008 mg/kg cadmium, dvs. mængder, der er henholdsvis 50 gange og 25 gange mindre end de maksimalgrænseværdier, der er tilladt i henhold til den tyske lovgivning.

32 Med hensyn til pesticider må det — som Kommissionen har anført — konstateres, at de værdier, den forelæggende ret nævner, især er ubetydelige i forhold til de værdier, der er tilladt efter fællesskabsbestemmelserne. Således fremgår det af bilag II til Rådets direktiv 90/642/EØF af 27. november 1990 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager (EFT L 350, s. 71), i den affattelse, der følger af Rådets direktiv 93/58/EØF af 29. juni 1993 om ændring af bilag II til direktiv 76/895/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i frugt og grønsager, om ændring af bilaget til direktiv 90/642 (EFT L 211, s. 6), og af Kommissionens direktiv 98/82/EF af 27. oktober 1998 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF (EFT L 290, s. 25), at maksimalgrænseværdierne for pesticidrester i jordbær (undtagen vildtvoksende) er fastsat til 5 mg/kg såvel for procymidon som for vinclozolin. Ifølge den nationale ret indeholder marmeladen rester svarende til 0,016 mg/kg

procymidon og 0,005 mg/kg vinclozolin, dvs. værdier, der er henholdsvis 312 gange og 1 000 gange mindre end de maksimalgrænseværdier, der er tilladt i henhold til ovennævnte bestemmelser.

33 Til trods for, at der er spor eller rester af bly, cadmium og pesticider i d'arbo marmeladen, må det under disse omstændigheder antages, at angivelsen »naturrein« på etiketten på emballagen til dette levnedsmiddel ikke kan vildlede forbrugeren med hensyn til dettes beskaffenhed.

34 Efter det således anførte må det forelagte spørgsmål besvares med, at direktivets artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), ikke er til hinder for, at angivelsen »naturrein« bruges til at betegne en jordbærmarmelade, som indeholder geleringsmidlet pektin samt spor eller rester af bly, cadmium og pesticider i følgende mængder: 0,01 mg/kg bly, 0,008 mg/kg cadmium, 0,016 mg/kg procymidon og 0,005 mg/kg vinclozolin.

Sagens omkostninger

35 De udgifter, der er afholdt af den franske, den østrigske og den finske regering samt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Oberlandesgericht Köln ved kendelse af 2. december 1998, for ret:

Artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler er ikke til hinder for, at angivelsen »naturrein« bruges til at betegne en jordbærmarmelade, som indeholder geleringsmidlet pektin samt spor eller rester af bly, cadmium og pesticider i følgende mængder: 0,01 mg/kg bly, 0,008 mg/kg cadmium, 0,016 mg/kg procymidon og 0,005 mg/kg vinclozolin.

Sevón Jann Wathelet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 4. april 2000.

R. Grass L. Sevón

Justitssekretær Formand for Første Afdeling